

slučitelné, že společnost, která emituje opce na akcie, může do účetnictví jako výnos zahrnout kupní cenu uvedené opce v průběhu účetního období, kdy je opce uplatněna nebo na konci doby její platnosti, za účelem zohlednění rizika, které nese emitent opce v důsledku učiněného či neučiněného závazku v průběhu období, kdy je převod opce dokončen a její cena definitivně stanovena, přičemž je riziko nesené emitentem opce oceňováno odděleně prostřednictvím rezervy.“

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. srpna 2016 Kohrener Landmolkerei GmbH a DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 8. června 2016 ve věci T-178/15, Kohrener Landmolkerei a DHG v. Komise

(Věc C-446/16 P)

(2016/C 410/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Kohrener Landmolkerei GmbH a DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (zástupce: A. Wagner, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ze dne 8. června 2016 a rozhodl proti odpůrkyni,
- přijal námitku, kterou navrhovatelky podaly dne 23. prosince 2014 v řízení č. AT-TSG-0007-01035.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle navrhovatelek Tribunál v napadeném usnesení usoudil, že jejich argumentace se týkala pouze včasného nepředání námitky ze strany vnitrostátního orgánu. Navrhovatelky také tvrdí, že pravidlo stanovené v čl. 51 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 1151/2012⁽¹⁾ je znevýhodňuje a že takový režim je protiprávní v rozsahu, v jakém neobsahuje žádné ustanovení, z něhož by pro vnitrostátní orgán vyplývala lhůta, v jejímž rámci je vnitrostátní orgán povinen předat odpůrkyni námitku navrhovatelek. V této souvislosti navrhovatelky poukázaly na mezeru, jejímž nejhorším důsledkem by mohlo být to, že navrhovatelky vůbec nemohou podat svou námitku. Navrhovatelky tvrdí, že Tribunál se k této otázce ještě nevyjádřil.

Navrhovatelky tvrdí, že v napadeném usnesení Tribunál pouze konstatoval, že dostatečně netvrdily protiprávnost uvedeného ustanovení. Již v žalobě však údajně poukázaly na problematiku nesprávného určení lhůty v čl. 51 odst. 1 druhém pododstavci nařízení č. 1151/2012. To znamená, že navrhovatelky měly pouze za cíl zpochybnit režim uvedeného ustanovení a tvrdit, že jejich práva jakožto osob podávajících námitku nebyla dostatečně zajištěna.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, s. 1).